

Kõlm talvel tuled selgeks teeb,
Suil kaswab se, mis rahwas sõbb.

Kui korra pärrast ilmad káiwad,
Siis kaswab keiki rohkeste
Ja põllo-tõdd keik tehha woiwad
Se rahwas, kell' Sa heldeste
Maad, merred olled rajanud,
Kui Paradisist aeanud!

Sestsamast surest aeast sadik,
On rahwas põldo harrinud
Ja mõnni ránk ja hirmus jodik
On kõrtsud lábbi sorrinud:
Ja nenda on ma-ilmal siis
Mi hea, kui ka pahha wiis!

Dh! peakš núud sel aastal sama,
Mis rahwal' ollekš parremašk,
Se joma himmo mahha jáma,
Et saaksid tõle wirgemakš:
Kui se, mis pat on, mahha jáákš,
Siis rahwas rõõmsa aasta náákš!

Keik sedda woid Sa Isand tehha
Ja tahhad heldest armust ka,
Sest kurja Sa ei woi jo náhha
Waid wihkad sedda armuta:
Dh olle selle aasta sees,
Se jures meie abbimees!

Keik emmad, kes siin lapsi kandwad
Ma-ilma peale ellama
Ja õppetust neil' esmalt andwad,
Et saaksid Sulle tullema:
Neid kinnita ja aita siin,
Kui meil on waew ja nálja piin!

Keik lapsed kuulgo nende sõnna
Ja auustago iggameest,
Se kásko on keik nende omma
Ja hoiakš neid siin patto eest:
Kes wõttab sedda kallist nõu,
Sell' ollekš uel' aastal au!

Ei olle ennam immelinne,
Kui taim saab laudul kaswatud
Nisamma on ka innimenne,